

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אריה (לואי) ולד ז"ל

בן רוזה ויעקב

נולד בפריז, צרפת

בתאריך ט"ז באלול תר"ץ, 9/9/1930

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1948

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ט באלול תש"ח, 3/10/1948

נקבר בבית העלמין הצבאי קרית ענבים

חלקה: 1 שורה: 4 קבר: 15

בן 18 בנופלו

קורות חיים

בן רוזה ויעקב, עמלים יהודים שהיגרו מפולין והשתקעו בצרפת, נולד ביום ט"ז באלול תר"ץ (9.9.1930) בפריז, בירת צרפת. הוא הצטיין בלימודיו בבית-הספר והמורים הירבו לשבח, ובמשחקי הילדים נודע כאביר הצדק ומגן לחלשים. בשנת 1942, כשהמשפחה שוב לא יכלה עוד להישאר תחת שלטון-הכיבוש הנאצי בפריז ועברו ברגל, בגניבת הגבול בלילה, לצרפת הבלתי-כבושה, נשא הנער בן ה-12 על זרועותיו את אחותו הקטנה בת השנתיים במשך שעות דרך הגבול, שנשמר על-ידי אנשי ס"ס עם כלביהם. בעיר טולוז, בה מצאו מקלט, המשיך ללמוד בבית-ספר ורכש ידיעה ניכרת באנגלית, אספרנטו, ספרדית ויידיש. הוא הצטרף לתנועת- הצופים היהודית ונרשם בספר-הזהב שלה כמצטיין במשמעת ובחברות. משגבר הלחץ הגרמני גם בצרפת הבלתי-כבושה, מסרו ההורים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אותו ואת אחותו למשפחה נוצרית ונמלטו לאזור אחר לחיות בחסות המחתרת. גם אריה עזר למחתרת כמידת יכולתו של נער קטן, וכשנחתו צבאות בעלות-הברית על אדמת צרפת ברח לאזור שבו פעלו הפרטיזנים, ניצל מיריות המיליציה הווישאית והפרטיזנים הביאוהו אל הוריו. אריה הצטרף לתנועת-הנוער הקומוניסטית ועסק בפעולות עזרה למען ילדי הפליטים. (בסרט דוקומנטרי של ה"אוניון" היהודי להתנגדות ולעזרה הדדית נגד הנאצים רואים את אריה כשהוא מנגן במפוחית-פה לפני מאות ילדים יהודים שניצלו מציפורני הנאצים.) אחרי המלחמה, כשהגיעה יחידה רוסית לטולוז, התפעל הנער אריה מאוד מהרוסים ומאורח חייהם ורצה לנסוע עימם לארצם, אך הוריו לא התירו לו זאת. אחרי המלחמה השתלם בטכנאות רדיו ועבד בהצלחה בבית-מלאכה של צרפתי. כשהגיעה אליו השמועה על התחלת המלחמה בין היהודים לערבים בארץ-ישראל נשבה לרעיון ייסוד מדינה יהודית חופשית ודמוקרטית ובאמתלות שונות היה נעדר מעבודתו ומשתתף באספות ובאימונים של מחתרת ה"הגנה". כשלא יכול עוד להמשיך בתכסיסים כאלה עבר לעבוד כמתלמד אצל חייט צעיר מידידיו. זה האמין לו שהוא זקוק לשעות פנאי כדי להיפגש עם נערתו ובאותן השעות היה מתאמן ב"הגנה", מאחר לבוא הביתה בערבים ובולע בשתיקה את תוכחות הוריו. בקיץ 1948 נפרד מהוריו לנסיעה למחנה-קיץ של הנוער, כדרכו בכל שנה, ואם כי שאר חבריו מקבוצת האימונים התחרטו ברגע האחרון, המשיך הוא בדרכו עד הסוף. ממרסיי כתב להוריו, שהוא נוסע להילחם למען מדינת ישראל.

אריה הגיע ארצה בסוף אוגוסט 1948 והתגייס מיד לשירות בצה"ל. הוא השתתף בקרבות עד שנפל ליד דיר-אבן, באזור ירושלים, ביום כ"ט באלול תש"ח (3.10.1948). הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית ענבים.